

СЪВЕТИ

Деца, учете се прилежно. Всѣки, който се учи добре, бива възнаграждаванъ за своя трудъ. Никога не обвинявайте учителя си, че не сж оценили вашия трудъ. Никога учителят не е виновенъ. Не казвайте: „азъ уча, много уча, но учителят ми писа слаба бележка“. Учителят за всички е еднакъвъ. Той обича всичките си ученици, никого отъ васъ не мрази. Не казвайте предъ родителитъ си въ края на срока: „Учителят е виновенъ!“ Драги деца, учете си редовно уроцитъ, бждете всѣкога мирни и послушни, и ще видите, че учителят не е виновенъ. Помнете: само мързеливиятъ ученикъ казва, че учителят го мрази!

Деца, винаги почитайте вашия свещеникъ, отнасяйте се

внимателно къмъ него. Когато го виждате да се движи по улицата, поздравлявайте го чинно и прилично, а можете и да се приближите при него, да му цѣлунете ръка и поискате неговото благословение. Лошо възпитанитъ деца проявяватъ най-добре своето неприлично държане на улицата. Свещеникътъ е вашъ духовенъ отецъ, затова указвайте му синовна обичъ.

Деца, обичайте родителитъ си. Помнете: въ свѣта между човѣцитъ, вие нѣмате по-добри и по-искрени доброжелатели отъ вашитъ родители. Нѣма по-жалки, по-груби и по-лоши деца отъ тия, които нервиратъ и обиждатъ родителитъ си. Който кара родителитъ си да страдатъ, той е престѣпникъ.

ДЖАФЕРКО

Вълкъ и лисица се сдружили. Вълка наричали Джаферко. Отишли на едно мѣсто да търсятъ ловъ. Лисицата видѣла кокошка.

— Джаферко, Джаферко, вижъ кокошка!

— Голѣмо, голѣмо гледай! Кокошка ли ще ми показвашъ?

Вървѣли, вървѣли, видѣли на една поляна конь.

— Джаферко, ето конь.

— Вижъ, кървави ли ми сж очитъ? — запиталъ вълкътъ.

— Кървави сж, кървави.

— Не бой се, ще се яде месо.

И вълкътъ хваналъ коня, удушилъ го и го изяли.

Минало известно време, лисицата си рекла: „Защо въл-

кътъ да ми заповѣдва, азъ ще взема друга лисица за помощникъ, ще стана азъ Джаферко“.

Видѣли кокошка:

— Ето кокошка!

— Голѣмо, голѣмо гледай, защо ни сж кокошки?

Пакъ тръгнали и видѣли конь.

— Джаферко, ето конь.

— Гледай, кървави ли ми сж очитъ.

— Кървави сж, кървави.

— Не бой се, ще се яде месо.

И рипне, та хване коня за опашката. Той я ритне, та я направи само кръвъ. Тогава помощницата ѝ казала:

— Я вижъ, преди ти бѣха кървави само очитъ, а сега се не виждашъ отъ кръвъ.